

Formanden: Forinden Forhandlingerne over dette Affnit begynde, skal jeg meddele, at der med Hensyn til § 6 i Finantslovsforslaget er begjært deelviis Afstemning af Rigsdagsmanden for Euenborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) saaledes, at der først stemmes over den Deel af Paragrafen, som angaaer de i Finantslovsforslagets §§ 7—12 og § 13 nævnte Udgifter, og dernæst over den anden Deel af Paragrafen, der begynder med Ordene: „Freindeles bliver“.

Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Ved §§ 7, 11 og 15 har Udvalget ikke fundet Noget at erindre eller Anledning til at stille Endringsforslag. Det til § 14 stillede Endringsforslag gaaer kun ud paa at udfylde den Mangel, som Lovforslaget i sig bærer, nemlig at optage paa Finantsloven alle de Love, som kunne give Anledning til Udgifter i Finantsaaret. Udvalget er enig i, at det er en lidet fyldestgjørende Form, under hvilken disse Love optages, men det har ikke villet optage den ældre Strid, om der mulig kunde være en anden og hensigtsmæssigere Maade at vortere dette paa. Til § 12 er der stillet et Forslag af Finantsministeren om, at der under Posten 1 a skal tilføies „og som Refusion til Monarkiets Finantsfer for den affstedige Justitsfergeant ved Kjøbenhavns Stokhus Bachmann tillagte Pension 108 Rd.“ Denne Sag vil være det ærede Thing bekendt fra tidligere Forhandlinger, navnlig dem, som bleve førte om Finantsloven for 1861—62, hvor den først fremkom. Det var i Anledning af Stokhusets Ophævelse, at der blev Spørgsmaal om Pension til de der ansatte Betjente, og da Finantsministeriet vægrede sig ved at erkjende Bachmann for pensionsberettiget, besluttede Rigsdagen ved den nævnte Finantslov at tildele ham en Understøttelse af samme Størrelse som den Pension, han vilde have faaet efter Pensionsloven af 9de April 1851. Man maatte dengang ansee det for meget tvivlsomt, hvorvidt han var berettiget til at faae nogen Pension af Monarkiets Finantsfer, idet det først senere blev oplyst, at han i 1842 var gaaet over fra Militæretaten til Stokhuset, som dengang var en militair Anstalt, og derfor var berettiget til

Pension af Krigshospitalskassen lige med Armeens øvrige Underofficerer. Finantsministeren antog dengang, at han ikke havde saadan Ret, og Udvalget foreslog derfor og Thinget vedtog at give ham en Understøttelse af 108 Rd. aarligt. Hermed har imidlertid Bachmann ikke fundet sig tilfredsstillet, og han har ikke hævet Pengene i Justitsministeriets Understøttelseskasse, men senere flere Gange henbendt sig til Finantsministeren og gjort sin Paastand gjældende ifølge den nævnte Lov. Finantsministeren er nu kommen til den Erkjendelse, at hans Krav er berettiget, men da han ikke har anset sig berettiget til at udbetale som Pension det, der var bevilget som Understøttelse, er det Ministerens Hensigt med Endringsforslaget at bevirke, at de 108 Rd., som det for Finantsaaret 1863—64 vil være nødvendigt at udbetale, revideres Monarkiets Finantsfer. Da Sagen vil være det ærede Thing bekendt, skal jeg ikke opholde mig videre derved. — Under den Sum, som i Finantsloven er opført som Pension til Embedsmænd, høre flere Beløb, som lidt efter lidt ere fremkomne og her første Gang foreligge til Bevilling, da særlig Bevilling er begjært. — I Betænkningen S. 175 er opført følgende Beløb: Forøget Pension til Kammerjunker, forhenværende By- og Herredsfoged Willow af 115 Rd. 52 f. og det Justitsraad Rosenstand Goiste beregnede Pensionsbeløb 53 Rd. 32 f. af et personligt Gagetillæg paa 280 Rd. Disse Sager ere forøvrigt Thinget kendte fra Tillægsbevillingen ifjor, hvor Thinget vedtog disse Pensioner; men da det er første Gang, de foreligge i Finantsloven, har Udvalget troet at burde henlede Opmærksomheden paa dem. Under samme Post er tillige opført 616 Rd. 57 f. til Pension for Kancellisekretær forhenværende Fuldmægtig T. E. Nørregaard, som ganske vist ikke foreligge til Bevilling, idet han er affstediget med Pension efter Pensionsloven efter den Regjeringen givne Bemyndigelse; men imidlertid har Udvalget dog fundet det rigtigt at optage Posten her, fordi den forelaa til Forhandling ifjor og har vakt ikke lidet Opmærksomhed. Jeg skal isvrigt ikke inklude mig paa denne Sag, men nævne den kun for at forhite en Bemærkning dertil, som ogsaa gjælder den næste Post om de 500 Rd., som ere